

Arne Melchior (CD):

CD støtter naturligvis dette lovforslag og bakker også en hurtig behandling op. Jeg kan ikke forestille mig noget parti repræsenteret her i salen eller ikke indvalgt i Folketinget, der kunne have en anden stilling til det. Det kan vi nok hurtigt overstå, for enigheden er så oplagt.

Nu har debatten her ved førstebehandlingen udviklet sig til en hel udenrigspolitisk debat. Hr. Trøjborg startede minsandten sin tale med at sige, at krigen brød ud i nat. Hr. Helge Adam Møller kom til at sige, at nu er krigen brudt ud, men hans korte bemærkning til SF viste, at han var udmærket klar over, at krigen altså brød ud den 2. august.

Det er sjovt, så kort hukommelsen hos nogle mennesker kan være. Der er overhovedet ingen medlidenhed med de kuwaitere, der søgte at forsvare deres land mod en enorm overmagt. De eksisterer ikke. Nu er der medlidenhed med dem, der skal såres eller dø nu, og den deltager jeg hundrede procent i. Men hvorfor starter det i dag? Det er historieforfalskning af groveste art.

Og så siger SF's ordfører, at USA har startet krigen. Vidende om, kendende FN's resolutioner, vidende om, at f.eks. Englands og Frankrigs parlamenter har underlagt deres tropper USA's kommando i en fælles FN-aktion, står man her på ny og savler i nedrakning af vor allierede, Amerikas Forenede Stater. Det må jeg protestere på det kraftigste imod, både fordi det er ondskabsfuldt, og fordi det historisk er direkte forkert.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at når vi støtter forslaget, er det selvfølgelig i håb om, at der vil blive et minimum af behov for disse hjælpeopgaver, helst slet intet behov, men i hvert fald kun et minimum.

Og så vil jeg tilføje – når nu så mange ordførere har begivet sig ind på det storpolitiske – en varm anerkendelse af de mange nationer, herunder også arabiske nationer, muslimske nationer, som deltager i den aktion, det modangreb i en for længst startet krig, der indledtes i nat, og som – det er min dybeste overbevisning uanset de ofre, den beklageligvis fører med sig – vil spare menneskeliv. Vi har før, i hvert fald i min egen levetid, oplevet, at hvor man på et tidligt tidspunkt kunne have klaret sig med titusinder af ofre, blev det op til 45 millioner menneskeliv, der gik tabt, fordi man ikke var på plads og ikke var villig til at gøre dagens gerning.

Med hensyn til »Olfert Fischer«, som også er blevet inddraget – uforståeligt nok – i debatten om disse humanitære hjælpeforanstaltninger, vil jeg gerne sige, at der altså ikke er tale om en privat lystsejler, men om en enhed i den danske flåde. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at vi, hvis der ellers i den allierede krigsledelse er behov for dette skib, skulle kaste skam over Dannebrog, over Danmark, og håne besættningen om bord på »Olfert Fischer« ved at lade den stikke af.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Hr. Arne Melchior har naturligvis fuldstændig ret i, at krigen brød ud den 2. august, men jeg synes ikke, der er nogen grund til et hysterisk udbrud i den sammenhæng.

Jeg sagde i min tale bl.a., at slagets indledende faser tilsyneladende havde været så effektive, at man havde lammet Saddam Husseins luftvåben og missilvåben, og jeg udtrykte håbet om, at det var tilstrækkeligt effektivt til, at Saddam Hussein – eller, hvis han ikke kan finde ud af det, nogle af hans generaler – nedlægger våbnene og følger FN's Sikkerhedsråds resolutioners krav om fuldstændig tilbagetrækning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I disse betragtninger er jeg naturligvis hundrede procent enig med hr. Trøjborg, og jeg forstår hans korte bemærkning således, at det var den del af hans tale, man skulle lægge mærke til, ikke den lidt hovedkulds indledning. Tak for det!

Jørgen Estrup (RV):

Anledningen til vores debat i dag kunne ikke være mere tragisk. 5½ måneds anstrengelser for en fredelig løsning i konflikten mellem Irak og Kuwait har været forgæves, og vi må nu altså se, at krigshandlingerne er i fuld gang.

Fra radikal side havde vi håbet, at embargoen havde fået længere tid til at virke, på samme måde som den demokratiske opposition i Den Amerikanske Kongres håbede det. Men nu må vi altså konstatere, at det er anderledes, at beslutningen om iværksættelse af militære aktioner er truffet og iværksat, og så må vi fra dansk side yde vores bistand, således som det er foreslået i det foreliggende lovforslag.